

[Indenrigsministeren]

90,7 pct. siger, at de er glade for deres arbejde. Det er nok også værd at huske i et kommunalt valgår, og vi har måske også en pligt til at fortælle, at det kan være spændende og interessant at sidde i en kommunalbestyrelse selv med den aflønning, man får.

Hr. Gravensen siger også, at det er i orden med habilitetsforslaget. Det er jeg for så vidt glad for, for det sikrer jo, at man kan få alle folk i en kommune til i størst mulig grad at tage del i det folkevalgte arbejde, selv om man vælger en forenklet struktur. Men hr. Gravensen foreslår så, at man splitter lovforslaget op og diskuterer vederlaget lidt nærmere.

Men hvorfor dog det faste vederlag? Der er tale om en øget frihedsgrad til kommunerne. Hvad er der i vejen med at give dem den? Kommunernes Landsforening, Amdsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg Kommuner har samstemmende sagt, at de synes, forslaget principielt er rigtigt, og at de egentlig ønsker det gennemført. De anker over de samlede vederlags størrelse, herunder også borgmesterens honorar, men de mener, at det principielle sigte i lovforslaget er rigtigt. Så jeg må spørge: Hvorfor ikke gennemføre det og give den enkelte kommune den foreslåede frihedsgrad?

Hr. Bjørn Poulsen siger, at det folkevalgte arbejde ikke er et spørgsmål om penge. Nej, det er fuldstændig korrekt. Det folkevalgte arbejde i kommuner og amter er for de fleste ikke et pengespørgsmål, men et spørgsmål om, hvordan man kan afse tiden. Det er altså også et strukturspørgsmål, hvordan man skal tilrettelægge arbejdet i det enkelte by- eller amtsråd. Det er altså en diskussion, man skal føre i de enkelte by- og amtsråd, for at man sikrer, at alle, der er valgt, har mulighed for at tage del i det folkevalgte arbejde, og at folk er i stand til at stille op, fordi de har en formodning om, at de, der er valgt, i øvrigt viser det hensyn, at det altid er dem, der har sværest ved at møde frem, der har det afgørende ord, når man fastsætter, om det er morgen, middag, eftermiddag eller aften, man skal møde. Men den diskussion hører hjemme i de folkevalgte råd.

Hr. Bjørn Poulsen nævner et måske kommende problem med børnepasningen. Jeg vil blot her oplyse, at det i dag er muligt at få dækket rimelige udgifter til børnepasning for valgte i by- og amtsråd. Så hr. Bjørn Poulsen er ikke afskåret fra også at tage del i dette gode.

Jeg er meget opmærksom på de problemer, der er med reduktion af andre offentlige ydelser, hvis man oppebærer vederlag eller diæter i et offentligt valgssystem. Vi kender det i forbindelse med arbejdsløshedsdagpenge og supplerende dagpenge. Det er et problemkompleks, vi er i gang med at udrede, men det hører hjemme under Arbejdsministeriet. Men jeg er meget opmærksom på, at vi har et problem, og vi kan påvise, at de, der er valgt, i virkeligheden mister mere end det, de får udbetalt i vederlag for det folkevalgte arbejde.

Fru Jane Oksen spørger direkte, om der i dette ligger et løft af honoreringen af de folkevalgte. Jeg vil klart sige, at det gør der ikke. Det, lovforslaget sigter mod, er alene at give en anden mulighed for udbetaling af vederlag. Der er tilstræbt neutralitet. Når man i tidligere forslag eller bemærkninger kan se, at der har været tale om udgiftsløft, som fru Jane Oksen nævnte, på 67 mio. kr., skyldes det, at der var indeholdt en forøget aflønning af de folkevalgte.

Forslaget her sigter mod neutralitet. Når fru Jane Oksen spørger, om Kommunernes Landsforening støtter dette forslag, fordi vi har lovet efterfølgende at løfte vederlagene til menige medlemmer og borgmestre, må jeg sige, at det ikke er tilfældet. Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen støtter det ud fra det principielle sigte, at man giver en frihedsgrad til kommunerne til i givet fald at vælge en anden måde at udbetale det samme beløb på.

Jeg vil takke hr. Glønborg meget for de positive tilkendegivelser og sige, at hr. Glønborg er inde på det essentielle i både dette forslag om fast vederlag og forslaget til at lempe habilitetskravene, nemlig at det, vi ønsker at sikre, er, at kommunerne får større frihedsgrad, så kommunerne kan vælge en struktur, en udvalgssammensætning, som man lokalt i den enkelte kommune synes er rigtig, måske ud fra en historisk erfaring eller ud fra nogle politiske mål.

Man har aldrig kunnet påstå, at diætsystemet, som vi har i dag, i alle tilfælde er retfærdigt. Hr. Glønborg påpeger det essentielle for folkevalgte, at de skal være velforberejede, og at deres opgave i en kommune ikke blot er at deltage i møderne, men måske især at deltage i det politiske arbejde uden for møderne på rådhuset og i udvalgene, nemlig dér, hvor man kontakter borgerne, dér, hvor formanden eller medlemmerne af teknisk udvalg tager cyklen